

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2009. március 3. *

A C-205/06. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2006. május 5-én

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: H. Støvlbæk, B. Martenczuk és C. Tufvesson, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Osztrák Köztársaság** (képviselik: C. Pesendorfer és G. Thallinger, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: német.

támogatják:

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: M. Lumma és C. Blaschke, meghatalmazotti minőségben),

a **Litván Köztársaság** (képviseli: D. Kriauciūnas, meghatalmazotti minőségben),

a **Magyar Köztársaság** (képviselik: Fazekas J., Szíjjártó K. és Fehér M., meghatalmazotti minőségben),

a **Finn Köztársaság** (képviselik: A. Guimaraes-Purokoski és J. Heliskoski, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, M. Ilešič, A. Ó Caoimh és J.-C. Bonichot (előadó) tanácselnökök, G. Arestis, A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Lohmus és E. Levits bírák,

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,
hivatalvezető: Fülöp B. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. május 6-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2008. július 10-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Keresetlevelével az Európai Közösségek Bizottsága annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Kínai Népköztársasággal, a Koreai Köztársasággal, Malajziával, az Orosz Föderációval, a Török Köztársasággal és a Zöld-foki Köztársasággal kötött beruházási megállapodások tőkeátutalási rendelkezései tekintetében fennálló összeegyeztethetlenségek kiküszöbölésére irányuló megfelelő lépések megtételének elmulasztásával az Osztrák Köztársaság nem teljesítette az EK 307. cikk második bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

- ² Az Osztrák Köztársaság az Európai Unióhoz való csatlakozását megelőzően kétoldalú beruházási megállapodást kötött a Kínai Népköztársasággal (a megállapodás hatálybalépése: 1986. október 11. [BGB1. 537/1986.]), Malajziával (a megállapodás hatálybalépése: 1987. január 1-je [BGB1. 537/1986.]), az Orosz Föderációval (a megállapodás hatálybalépése: 1991. szeptember 1-je [BGB1. 387/1991.], eredetileg a korábbi

Szovjetunióval kötötték, és az Ausztria és az Orosz Föderáció közötti alkalmazásáról jegyzékváltás szól [BGB1. 257/1994.]), a Koreai Köztársasággal (a megállapodás hatálybalépése: 1991. november 1-je [BGB1. 523/1991.]), a Török Köztársasággal (a megállapodás hatálybalépése: 1992. január 1-je [BGB1. 612/1991.]) és a Zöld-foki Köztársasággal (a megállapodás hatálybalépése: 1993. április 1-je [BGB1. 83/1993.]).

- 3 E megállapodások olyan záradékot tartalmaznak, amely biztosítja a másik fél beruházóinak a beruházáshoz kapcsolódó kifizetések szabadon átváltható valutában, indokolatlan késedelem nélkül történő szabad átutalását.

A pert megelőző eljárás

- 4 Miután a Bizottság úgy vélte, hogy ezek a kétoldalú megállapodások megakadályozzák a tőkemozgásokra és a fizetési műveletekre vonatkozó azon korlátozások alkalmazását, amelyeket az Európai Unió Tanácsa az EK 57. cikk (2) bekezdése, az EK 59. cikk és az EK 60. cikk (1) bekezdése alapján fogadhat el, 2004. május 12-én felszólító levelet küldött az Osztrák Köztársaságnak.
- 5 2004. július 14-i levelében ez a tagállam megküldte a Bizottságnak az említett felszólító levélre vonatkozó észrevételeit. Arra hivatkozott, hogy a szóban forgó beruházási megállapodások vitatott kikötései egyrészt semmilyen negatív hatást nem gyakorolnak az EK-Szerződésben előírt, a tőkemozgásokra és a fizetési műveletekre vonatkozó korlátozó intézkedésekre, másrészt nem befolyásolják a tagállam korlátozó intézkedésekre vonatkozó szavazatát, és ennél fogva nem sértik a Tanács jogkörét, amennyiben az ilyen intézkedéseket kíván elfogadni.

- 6 Miután a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az Osztrák Köztársaság által előterjesztett érvek nem elegendőek, és hogy ez a tagállam az EK 307. cikk második bekezdésében foglaltakkal ellentétben nem tette meg a megfelelő lépéseket a szóban forgó különböző beruházási megállapodások átutalási rendelkezései tekintetében fennálló összeegyeztethetlenségek kiküszöbölésére, 2005. március 21-én indokolással ellátott véleményt küldött részére.
- 7 2005. május 19-i levelével az Osztrák Köztársaság megküldte a Bizottságnak az említett indokolással ellátott véleményre válaszul előadott észrevételeit. Továbbra is fenntartotta a felszólító levélre vonatkozó észrevételeiben hivatkozott érveket, és arra is hivatkozott, hogy ha az Európai Közösség intézkedéseket kívánna hozni, a vitatott megállapodásokban foglalt konfliktusrendező mechanizmus alapján lehetőség van konszenzusos megoldásra. Azt is előadta, hogy a kétoldalú beruházási megállapodások osztrák mintájának folyamatban lévő felülvizsgálata során „regionális gazdasági integrációs szervezetekről” szóló záradékot fogadott el, figyelembe véve a tőke szabad mozgására irányuló esetleges korlátozásokat, amelyekről az Unió vagy a Közösség határozhat, és amelyek a jövőben valamennyi nemzetközi megállapodásra vonatkozó tárgyalás kiindulópontját fogják képezni.
- 8 Mivel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az indokolással ellátott véleményben megfogalmazott kifogások nem cáfolhatók meg ezekkel az érvekkel, a jelen kereset megindításáról határozott.

A keresetről

A szóbeli szakasz újbóli megnyitására irányuló kérelemről

- 9 2008. július 30-án az Osztrák Köztársaság azt kérte, hogy a Bíróság az eljárási szabályzat 61. cikke alapján rendelje el a szóbeli szakasz újbóli megnyitását, azzal az indokolással, hogy a Bizottság szabálytalanul terjesztett elő új kifogást a szóbeli szakasz során,

és ennek következtében a főtanácsnok indítványa olyan tényeken és érveken alapult, amelyeket a felek nem tudtak megfelelően megvitatni.

- 10 A Bizottság ugyanis első ízben és röviden azt adta elő, hogy a szóban forgó kétoldalú beruházási megállapodások hatályban maradása összeegyeztethetetlen az EK 10. cikkel.
- 11 A főtanácsnok pedig indítványa 33-43. és 71. pontjában azt javasolta a Bíróságnak, hogy a kifogásolt kötelezettségzegést az EK 10. cikkre, valamint az EK 57. cikk (2) bekezdésére, az EK 59. cikkre és az EK 60. cikk (1) bekezdésére alapítsa.
- 12 Ezenkívül – ahogyan ezt több tagállam is kiemelte – a Bizottság csak igen későn és nem túl világosan fejtette ki érvelését.
- 13 E tekintetben emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzata 61. cikkének megfelelően a Bíróság hivatalból, a főtanácsnok javaslatára vagy a felek kérelmére is elrendelheti a szóbeli szakasz újbóli megnyitását, ha úgy véli, hogy a tényállás nincs kellően feltárva, vagy ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek nem vitattak meg (lásd a C-210/03. sz. Swedish Match ügyben 2004. december 14-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-11893. o.] 25. pontját és a C-138/05. sz. Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie ügyben 2006. szeptember 14-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-8339. o.] 23. pontját; a C-17/98. sz. Emesa Sugar ügyben 2000. február 4-én hozott végzés [EBHT 2000., I-665. o.] 18. pontját).
- 14 Másrészt az EK 222. cikk második bekezdése alapján a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében a Bíróság alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. Mivel a Bíróságot nem köti

sem a főtanácsnok indítványa, sem az annak alapját képező indokolás, nem feltétlenül szükséges az eljárási szabályzat 61. cikke alapján minden olyan esetben újból megnyitni a szóbeli szakaszt, amikor a főtanácsnok olyan jogi szempontot hoz fel, amelyet a felek nem vitattak meg.

- 15 Mivel a jelen esetben a Bíróság úgy véli, hogy elegendő információval rendelkezik a határozathozatalhoz, és az ügyet nem kell olyan érvek alapján eldönteni, amelyeket a felek – különösen a tárgyalás során - nem vitattak meg, nem szükséges helyt adni a szóbeli szakasz újbóli megnyitására irányuló kérelemnek.

A beruházási megállapodások Szerződéssel való összeegyeztethetlenségéről

A felek érvei

- 16 A Bizottság úgy véli, hogy az a körülmény, hogy a szóban forgó megállapodásokban nem szerepel olyan kikötés, amely kifejezetten fenntartaná az Osztrák Köztársaság számára annak lehetőségét, hogy alkalmazza azokat az intézkedéseket, amelyekről adott esetben a Tanács az EK 57. cikk, az EK 59. cikk és az EK 60. cikk alapján határozhat, jelentősen megnehezítheti, sőt lehetetlenné teheti e tagállam számára, hogy eleget tegyen közösségi jogi kötelezettségeinek, és mivel nem tette meg az ilyen összeegyeztethetlenség kiküszöbölésére irányuló, megfelelő lépéseket, az Osztrák Köztársaság nem teljesítette az EK 307. cikk második bekezdése alapján fennálló kötelezettségeit.
- 17 A Bizottság arra hivatkozik, hogy amennyiben a Tanács korlátozásokat fogadna el a tőkemozgásokra és a fizetési műveletekre vonatkozóan, akkor a szóban forgó megállapodások felmondásához vagy újratárgyalásához szükséges idő miatt az Osztrák Köztársaság a nemzetközi jog alapján köteles lenne a köztes időben továbbra is alkalmazni a kérdéses megállapodásokat, ideértve azok átutalási záradékát is,

az EK 307. cikk első bekezdésében foglaltaknak megfelelően. Ez azt eredményezné, hogy a Tanács által elfogadott intézkedéseket nem alkalmaznák egységesen a Közösségen belül.

- 18 Az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy mivel a Tanács nem fogadott el a tőkemozgásokra és a fizetési műveletekre vonatkozó korlátozásokat, az EK 56. cikk alapján szabadon szabályozhatja a harmadik országokkal fennálló tőkemozgásokat. Előadja, hogy mivel a Tanács semmilyen korlátozást nem vezetett be, nem merül fel annak a kérdése, hogy a szóban forgó megállapodások összeegyeztethetőek-e Szerződés olyan rendelkezésével, amely egyáltalán nem nyert alkalmazást.
- 19 A Németországi Szövetségi Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság és a Finn Köztársaság egyetértenek az Osztrák Köztársaság által előadott érvekkel, és úgy vélik, hogy a szóban forgó beruházási megállapodások nem összeegyeztethetetlenek a tőke szabad mozgására vonatkozóan fennálló közösségi intézkedésekkel, mivel ez utóbbiak nem hatnak ki a megállapodásokra. E tagállamok szerint a Bizottság által hivatkozott kötelezettségszegés pusztán hipotetikus jellegű.
- 20 Az említett tagállamok arra hivatkoznak, hogy az EK 226. cikkben foglalt, kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás célja nem olyan helyzetek ellenőrzésére irányul, amelyekben a hivatkozott kötelezettségszegés hipotetikus jellegű, hanem a tagállamok által ténylegesen elkövetett kötelezettségszegések megszüntetésére.
- 21 A Németországi Szövetségi Köztársaság és a Magyar Köztársaság kiemelik, hogy a harmadik országgal kötött korábbi megállapodásnak a másodlagos közösségi joggal fennálló, jövőbeni és esetleges összeegyeztethetatlensége nem tartozik az EK 307. cikk hatálya alá, és nem lehetséges azt megállapítani, hogy a Tanács ténylegesen élni fog-e az e cikkel érintett területen fennálló hatáskörével.

22 A Finn Köztársaság kifejti, hogy a Bizottság nem bizonyítja a hivatkozott kötelezettség-szegés fennállását, és a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében nem támaszkodhat feltételezésekre.

23 A Litván Köztársaság hozzáfűzi, hogy az EK 307. cikk második bekezdésének célja nem annak biztosítása, hogy a tagállamok által kötött nemzetközi megállapodások rendelkezései formálisan összeegyeztethetőek legyenek a közösségi joggal, hanem a közösségi jogi rendelkezések alkalmazásának hatékony biztosítása, különösen abban az esetben, amikor a tagállamok csatlakozásukat megelőzően harmadik államokkal azonos tárgyú nemzetközi megállapodásokat kötöttek.

A Bíróság álláspontja

24 Az Osztrák Köztársaság által kötött, szóban forgó különböző beruházási megállapodások olyan megfelelő záradékot tartalmaznak, amely biztosítja a beruházáshoz kapcsolódó kifizetések szabadon átváltható valutában, indokolatlan késedelem nélkül történő szabad átutalását.

25 Ezzel biztosítottá válik különösen a beruházás megvalósítására, irányítására és kiterjesztésére irányuló pénzeszközök szabad átruházása, a beruházással szerzett bevételek hazatelepítésének szabadsága, valamint a hitelek visszafizetéséhez szükséges és a beruházás felszámolásából vagy átruházásából származó pénzeszközök átutalásának szabadsága.

26 Ezek a megállapodások e tekintetben megfelelnek az EK 56. cikk szövegének, amely szerint „[...] tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőkek mozgásra vonatkozó minden korlátozás”, és az EK 56. cikk (2) bekezdése

szövegének, amely szerint „[...] tilos a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti fizetési műveletekre vonatkozó minden korlátozás”, és megfelelnek az e cikkel kitűzött célnak.

- 27 Megállapítható, hogy a Szerződésnek a Bizottság jelen keresetében hivatkozott rendelkezései feljogosítják a Tanácsot arra, hogy bizonyos körülmények között korlátozza a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásokat és fizetési műveleteket, amelyek közé a szóban forgó átutalási záradékkal érintett pénzmozgások is sorolhatók.
- 28 Az EK 57. cikk (2) bekezdésében, az EK 59. cikkben és az EK 60. cikk (1) bekezdésében foglalt, kérdéses rendelkezések a Közösség általános érdekére tekintettel, és annak érdekében, hogy a Közösség adott esetben eleget tudjon tenni saját és a tagállamok nemzetközi kötelezettségeinek, kivételeket állapítanak meg a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgások és fizetési műveletek szabad mozgásának elve alól.
- 29 Az EK 57. cikk (2) bekezdése feljogosítja a Tanácsot arra, hogy a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel bizonyos korlátozó intézkedéseket hozzon a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó olyan tőkemozgásra vonatkozóan, amely többek között közvetlen befektetéssel függ össze. Egyhangúság szükséges, ha ezek az intézkedések „visszalépést” jelentenek a közösségi jogban a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó tőkemozgás liberalizációjá tekintetében.
- 30 Az EK 59. cikk felhatalmazza a Tanácsot arra, hogy a Bizottság javaslata alapján, az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően védintézkedéseket hozzon, ha a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó tőkemozgás „a gazdasági és monetáris unió működésében súlyos nehézségeket okoz vagy azzal fenyeget”, feltéve hogy ezek az intézkedések feltétlenül szükségesek, és „hat hónapot meg nem haladó” időszakra vonatkoznak.

- 31 Az EK 60. cikk (1) bekezdése feljogosítja a Tanácsot, hogy a Bizottság javaslatára, a közös kül- és biztonságpolitika területén kialakítandó együttes fellépés vagy közös álláspont végrehajtása érdekében a tőkemozgásokra és fizetési műveletekre vonatkozóan megtegye a „szükséges sürgős intézkedéseket”. Ilyen fellépésre lehet szükség például az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsa határozatának végrehajtásához.
- 32 Megállapítható, hogy a szóban forgó megállapodások nem tartalmazzak olyan rendelkezést, amely fenntartaná a beruházásokkal összefüggő pénzmozgásokra vonatkozó közösségi korlátozások lehetőségét. Meg kell tehát vizsgálni, hogy az Osztrák Köztársaság köteles volt-e emiatt megtenni az EK 307. cikk második bekezdésében hivatkozott megfelelő lépéseket.
- 33 Az EK 307. cikk első bekezdése alapján egy tagállam és egy harmadik állam között a tagállam csatlakozását megelőzően kötött megállapodásokból eredő jogokat és kötelezettségeket a Szerződés rendelkezései nem érintik. Ennek a rendelkezésnek az a célja, hogy a nemzetközi jog elveivel összhangban egyértelművé tegye, hogy a Szerződés alkalmazása nem érinti az érintett tagállam arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy tiszteletben tartsa harmadik államoknak egy korábban létrejött megállapodásból eredő jogait, valamint hogy teljesítse az abból következő kötelezettségeit (lásd a 812/79. sz. Burgoa-ügyben 1980. október 14-én hozott ítélet [EBHT 1980., 2787. o.] 8. pontját; a C-84/98. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 2000. július 4-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-5215. o.] 53. pontját, valamint a C-216/01. sz. Budějovický Budvar ügyben 2003. november 18-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-13617. o.] 144. és 145. pontját).
- 34 Az EK 307. cikk második bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy tegyék meg a megfelelő lépéseket a csatlakozásukat megelőzően kötött megállapodások és a közösségi jog között megállapított összeegyeztethetlenségek kiküszöbölésére. E rendelkezés szerint a tagállamok e cél érdekében szükség esetén segítséget nyújtanak egymásnak, és amennyiben indokolt, egységes magatartást tanúsítanak.
- 35 Az EK 57. cikk (2) bekezdése, az EK 59. cikk és az EK 60. cikk (1) bekezdése arra irányuló hatáskört biztosít a Tanácsnak, hogy egyes pontosan meghatározott esetekben korlátozza a tagállamok és a harmadik államok közötti tőkemozgásokat és fizetési műveleteket.

- 36 Az említett rendelkezések hatékony érvényesülésének biztosítása érdekében a tőke szabad mozgását korlátozó intézkedéseknek – amennyiben a Tanács ilyen intézkedéseket hoz - azonnal alkalmazhatóknak kell lenniük az érintett államok tekintetében, amelyek között azok az államok is lehetnek, amelyek a szóban forgó megállapodások valamelyikét az Osztrák Köztársasággal megkötötték.
- 37 Ezért a valamely tagállam és egy harmadik állam között korábban megkötött megállapodás tárgyával megegyező vagy ahhoz kapcsolódó területen harmadik államok tekintetében korlátozást bevezető intézkedések egyoldalú meghozatalára irányuló ezen tanácsi hatáskörök akkor minősülnek összeegyeztethetetlennek az említett megállapodással, ha egyrészt a megállapodás nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely lehetővé tenné az érintett tagállam számára, hogy a Közösség tagjaként jogait gyakorolja, és kötelezettségeinek eleget tegyen, másrészt pedig nem áll rendelkezésre olyan nemzetközi jogi mechanizmus sem, amely ezt lehetővé tenné.
- 38 Márpedig úgy tűnik, hogy az Osztrák Köztársaság állításával ellentétben az általa hivatkozott intézkedések, amelyek szerinte lehetővé teszik számára, hogy eleget tegyen közösségi jogi kötelezettségeinek, nem biztosítják ezt.
- 39 Először is, a szóban forgó megállapodások újbóli megvitatásához szükséges idő, amely minden nemzetközi tárgyalással együtt jár, eleve összeegyeztethetetlen ezeknek az intézkedéseknek a hatékony érvényesülésével.
- 40 Másodszor, a nemzetközi jog által biztosított egyéb eszközök – például a megállapodás felfüggesztése, sőt a szóban forgó megállapodás vagy a megállapodás egyes rendelkezéseinek felmondása - igénybevételenek lehetősége túlságosan bizonytalan hatású ahhoz, hogy biztosítsa a Tanács által hozott intézkedések megfelelő alkalmazhatóságát.

- 41 Továbbá, amint azt a tárgyaláson kifejtette, az Osztrák Köztársaság a tárgyalás alatt álló beruházási megállapodásokban, illetve a fennálló megállapodások megújításakor olyan záradékot szándékozik bevezetni, amely egyes hatásköröket regionális szervezeteknek tart fenn, és így lehetővé teszi a Tanács által a későbbiekben elfogadott, a tőkemozgások és a fizetési műveletek korlátozására vonatkozó intézkedések alkalmazását.
- 42 Bár el kell ismerni, hogy egy ilyen záradék – ahogyan ezt a tárgyaláson a Bizottság is elismerte – főszabály szerint alkalmasnak tekinthető arra, hogy megszüntesse a megállapított összeegyeztethetlenséget, az is megállapítható, hogy a Bizottság által hivatkozott esetekben az Osztrák Köztársaság a Bizottság által az indokolással ellátott véleményében megszabott határidőn belül nem tett diplomáciai lépéseket az érintett harmadik államok felé annak érdekében, hogy kiküszöbölje az ezen államokkal kötött beruházási megállapodások alkalmazásából eredő, azon intézkedésekkel történő összeütközés veszélyét, amelyeket a Tanács az EK 57. cikk (2) bekezdése, az EK 59. cikk és az EK 60. cikk (1) bekezdése alapján fogadhat el.
- 43 Hozzá kell tenni ehhez, hogy – amint ez a mai napon a C-249/06. sz., Bizottság kontra Svédország ügyben hozott ítéletből (EBHT 2009., I-1335. o.) is kiténik – a harmadik államokkal kötött beruházási megállapodásokból eredő, a Szerződéssel fennálló összeegyeztethetlenségek, amelyek megakadályozzák a tőkemozgásokra és a fizetési műveletekre vonatkozó azon korlátozások alkalmazását, amelyeket a Tanács az EK 57. cikk (2) bekezdése, az EK 59. cikk és az EK 60. cikk (1) bekezdése alapján fogadhat el, nem korlátozódnak a jelen ügyben alperesként részt vevő tagállamra.
- 44 Következésképpen rá kell mutatni arra, hogy az EK 307. cikk második bekezdése alapján a tagállamok a megállapított összeegyeztethetlenségek kiküszöbölése érdekében szükség esetén segítséget nyújtanak egymásnak, és amennyiben indokolt, egységes magatartást tanúsítanak. A Bizottság a Szerződés rendelkezéseinek alkalmazásáról való gondoskodásra vonatkozó, az EK 211. cikk alapján fennálló felelőssége keretében köteles minden olyan kezdeményezést megtenni, amely elősegítheti az érintett tagállamok közötti kölcsönös segítségnyújtást, valamint azt, hogy ezek a tagállamok egységes magatartást tanúsítsanak.

45 A fenti megfontolásokra tekintettel azt kell megállapítani, hogy a Kínai Népköztársasággal, a Koreai Köztársasággal, Malajziával, az Orosz Föderációval, a Török Köztársasággal és a Zöld-foki Köztársasággal kötött beruházási megállapodások tőkeátutalási rendelkezései tekintetében fennálló összeegyeztethetlenségek kiküszöbölésére irányuló megfelelő lépések megtételének elmulasztásával az Osztrák Köztársaság nem teljesítette az EK 307. cikk második bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

46 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az Osztrák Köztársaságot, mivel pereszes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. Ugyanazon cikk 4. §-a első bekezdésének alkalmazásában az eljárásba beavatkozó Németországi Szövetségi Köztársaság, Litván Köztársaság, Magyar Köztársaság és Finn Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Kínai Népköztársasággal, a Koreai Köztársasággal, Malajziával, az Orosz Föderációval, a Török Köztársasággal és a Zöld-foki Köztársasággal kötött beruházási megállapodások tőkeátutalási rendelkezései tekintetében fennálló összeegyeztethetlenségek kiküszöbölésére irányuló megfelelő lépések megtételének elmulasztásával az Osztrák Köztársaság nem teljesítette az EK 307. cikk második bekezdéséből eredő kötelezettségeit.**

- 2) **A Bíróság az Osztrák Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

- 3) **A Németországi Szövetségi Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság és a Finn Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások